

هوالبهی - ای یاران الهی و دوستان ربّانی سالها بگذرد...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۵۰

هوالبهی

ای یاران الهی و دوستان ربّانی سالها بگذرد و ایّام به سر آید و بساط این حیات منطوی گردد و صبح زندگانی به شام ظلّهانی تبدیل شود و بهار جوانی به خزان ناتوانی. بنیان عافیت بر افتد و بنیاد مسرت و راحت بر باد رود و شجر وجود بی ثمر ماند و کینونت مشهود بی اثر. دفتر آمال پیچیده گردد و حقیقت اعمال سنجیده، بنیه قویه عظام رمیم شود و وجود محکم و متین چون خاشاک و هشیم. پس ای یاران حقیقی وقت را از دست مدهید و به راحت جسم و مسرت دل، دل مبنیدید تعلق به ملکوت ابهی جوئید و توسل به ذیل اطهر اعلی قدری به حرکت آئید و پری بگشائید پروازی بنمائید موجی بزیند اوجی بگیریید از نفحات ملکوت مشامی معطر نمائید و از حدائق ریاض جبروت دماغی معنبر. جمال قدم و اسم اعظم ایّام را در تحت سلاسل و اغلال گذرانند و اوقات را در تنگای زندان، در تحت سیوف ندا فرمود و در زیر قیود فریاد برآورد و ما را طریق عبودیت آموخت و هر یک را به طریقی آزمود و هر مشقت و بلائی را به جهت هدایت عباد تجلّ فرمود و هر مصیبت و ابتلائی را به جهت تربیت دوستانش حمل نمود تا آن که انوار یقین از افق مبین بتافت و سراج علّین در مشکاة روی زمین روشن گشت. حال چون آن شمس افق توحید سر در حجاب نمود و رخ در نقاب فرمود ما که بنده آن آستانیم و برده آن درگاه، آیا جایز است که ساکن نشینیم و راحت بجوئیم آرام بجوئیم و محمود بمانیم محروم بشویم؟ لا والله این انصاف نیست و از خرد و عقل خارج. ما حال باید سبب ازدیاد نارحمت الله گردیم و اسباب نشر نفحات الله در هر انجمنی روشن

ORIGINAL

AUDIO

باشیم و از برای هر نفسی گلشن دقیقه‌ای آرام نجوئیم و ساعتی راحت نیایم به اخلاق الهی و اطوار رحمانی
و صفاتی ربّانی و روشی آسمانی و جوششی قدّوسی و حرارتی سینائی در بین ناس محسور گردیم، ع

